8e JAARGe. № 191.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℘ jaar ƒ 24.– ℘ halfjr. ƒ 12.– ℘ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbeza. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 10 AUGUSTUS 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.

De Resident van Soerabaija, maakt bekend dat op *Woensdag den* 15*den Augustus e. k.* bij 's lands pakhuizen te Soerabaija, in het openbaar zullen worden verkocht 400,000 Amsterdamsche ponden, of meer, doorgekapt kopergeld, waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van den 7den dezer No. 54.

Soerabaya, *Le Resident vd.*
20 *Julij* 1860. (1087) O. VAN REES.

(*Voor het Land.*) Naar aanleiding eener van hoogerhand bekomen magtiging zal op Zaturdag den 25sten Augustus a. s. des morgens ten 8 ure door den ondergeteekende ten zijnen bureele publieke uitbesteding worden gehouden voor de levering van diverse artikelen van Inlandschen oorsprong ten behoeve van den Artillerie Constructie Winkel, gedurende het jaar 1861.

Omtrent de voorwaarden dezer uitbesteding kunnen dagelijks van des morgens 8 tot des namidags 1 ure (Zondags uitgezonderd) ten bureele van den Ondergeteekende, de verdere inlichtingen verkregen worden, alwaar eene opgave der marktprijzen van de onderscheidene artikelen ter Speculatie van gegadigden ter lezing zal gereed liggen.

De Directeur van den Artillerie Constructie Winkel,
(1148) VREEDE.

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 5den September aanstaande, des voormiddags ten 10 ure

zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

2000 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen in de wester afdeeling van Borneo.

De voorwaarden der uitbesteding liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure, ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Soerabaya, *De Onder Intendant der 1e klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de 3e militaire afdeeling op Java,*
(1063) Hr. VERHEES.

POST KANTOOR.

Op den **24** dezes des namiddags ten **2** ure zullen voor **Macasser** en de **Molukkes** brieven pakketten worden gesloten.

Soerabaya, *De Postkommies,*
9 *Augustus* 1860. **C. WELTER.**
(1208)

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Zaturdag den 11*den Augustus* 1860.

Op de werkplaats van den waterstaat te Kabalen (Kalimaas) van schaalplanken, oude houtwerken en, voor afbraak, van bamboezen woning op houten stijlen en bamboezen bijgebouwen met atap gedekt, staande nabij de overlaat te Wonokromo.

Op Maandag den 13*den Augustus* 1860.

Voor het kommissie huis van den heer *Deeleman*, in de stad, op aanvraag van den heer *Versteeg*, van meubelaire goederen.

Op Dingsdag den 14*den Augustus* 1860.

Bij den heer *P. D. van Boeckholtz*, in de chins. kamp, op aanvraag van *Ho Ban Sing*, van den boedel van wijlen *Ho Bo Soeij*.

Op Woensdag den 15*den Augustus* 1860.

Bij 's Lands Algemeene Pakhuizen, alhier, van cc. 400,000 Amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld van het gouvernement.

Op Donderdag den 16*den Augustus* 1860.

Bij den kapt. *Rijkens*, te Semoet van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 17*den Augustus* 1860.

In het pakhuis van den chinees *Tan Bindjang*, aan de Kalimaas, op aanvraag van de heeren *Kopersmit* & Co, van een schip en Inventaris. (1194)

HUWELIJK.

Getrouwd:
A. GUYOT.
en
H. G. KUIPER.

Soerabaya, 7 *Augustus* 1860. (1193)

STERFGEVALLEN.

Op heden den 6 Augustus, des nachts te twee ure, overleed in den jeugdigen ouderdom van acht en twintig jaren mijne dierbare dochter ANNA SOPHIA LANS, geboren *Mouthaan*, nalatende twee kinderen, en diep betreurd door hare geheele familie.

Soerabaya, *den* 9 *Augustus* 1860.
(1206) Wed. MOUTHAAN.
geboren Brust,

Na eene kortstondige ziekte van slechts acht dagen werd mij op den 21sten *Julij* door den dood ontrukt mijnen geliefden echtgenoot A. N. Teengs, mij drie kinderen nalatende, te jong om hun verlies te beseffen.

P. TEENGS.
[1202] *geb. Bell.*

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Maandag 13 *Augustus*
Voor het Commissiehuis
VAN
A. H. DEELEMAN.
van den Inboedel van den Luitenant Versteeg.
(1196)

OP VENDUTIE

van Maandag 13den Augustus
BIJ
A. H. DEELEMAN,

zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht,

Δ S 14/15 } 4 balen 400 ps. 10/4 MOLTONDEKENS.
„ 19/20 }
S & C „ 832/834 3 „ 600 „ 10/4 Id.
835/836 2 „ 400 „ 8/4 Id.

min of meer door zeewater beschadigd aangebragt per Ned. schip *Holland* kapt. Auffmorth. (1195)

OP VENDUTIE

Van Maandag 13 *Augustus.*
BIJ
A. H. DEELEMAN,

zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden.

S & C
P & H 49 vaten *Korenschoof* MEEL.

Min of meer beschadigd aangebragt per Ned. schip **Wilhelmina** Kapitein Blekkingh. (1198)

Op VENDUTIE

BIJ
A. H. DEELEMAN.

Zullen nog worden verkocht

eenige gedeeltelijk nieuwe **BOEKBINDERS-GEREEDSCHAPPEN** bestaande uit **persen, naaibanken, verguldpersen, fileten, snijploegen** enz. enz. (1173)

DE KANDIDAAT TUPS.

(*Vervolg.*)

Indien eens uw papa niet gekozen werd maar integendeel de oude Kwips de overhand kreeg, wat zou daarvan het gevolg kunnen zijn? Ik laat het aan uw eigen oordeel over."

„Dat zou zeker eene misrekening zijn van groote gevolgen, maar als maar eerst de hoofdzaak haar beslag gekregen heeft, dan zal het overige wel teregt komen."

„Dat zij dan ook nu uwe eenige hoop, en daarom raad ik u aan zoo veel mogelijk te haasten, opdat de door u verlangde toestemming verkregen zij, alvorens de stembus misschien noodlottig voor u wordt."

„Ik wou, Karel! dat die ellendige stemboel er niet tusschenbeide kwam. Waarlijk ik zou haast ook van de leer worden, dat al die veranderingen meer nadeel dan nut hebben gesticht."

„Omdat het nu zoo met uw belang overeenkomt, maar het gaat u als zoo velen, die het algemeen belang altijd naar hun eigen bijzonder belang zouden willen schikken, en die elke verandering het best keuren, die hunne oogmerken het meest dient."

„Weet je wat? ik zal alles wat gij mij gezegd hebt, voor mij houden, en trachten met de zaak spoed te maken, laat dan het overige gaan zoo het wil...."

„Als gij uwen wensch maar hebt, niet waar? Inderdaad gij zijt een voortreffelijk staatsburger. Het is te hopen, dat eenmaal op het toppunt uwer wenschen gij nog wel eens anders over de zaak denken zult. Maar doe nu haastig wat gij te doen hebt en neem daarbij de noodige omzigtigheid in acht."

„Ik ben u zeer verpligt voor uwen raad en voor die wijze lessen bovenal; gij zult wel spoedig nader van mij hooren. Bonsoir!"

„Hoor nog eens!" riep Karel hem na, „als je soms nog verandert en liever een Pampeltje neemt, dan is alles gevonden."

„Och! altijd je gekheid. Ik dacht dat je nu veel te ernstig waart om zulke dwaasheden te verkoopen."

„Man! dat is zoo mijn leven, ernst en luim. En als ik met eene gekheid de waarheid zeggen kan, dan doe ik het liever dan een ernstig gelaat toonen zonder ernst in het harte."

De verkiezingsstrijd naderde aan hare ontwikkeling. Er was geloopen en gedraafd en gedreigd, gebeden en bevolen. Op dinés en soupers waren lijsten opgemaakt en aanbevelingen geredigeerd, in het geheim en in het openbaar waren alle snaren gespannen en de belangstelling had bijna haar toppunt bereikt, om niet te zeggen de nieuwsgierigheid kon schier niet langer wachten. Er was veel gebeurd dat men wist, maar nog meer dat voor het algemeen was verborgen gebleven, en uit den aard der zaak moest er wel veel bedekt blijven, ten ware eene al te rappe mond of een ontrouw hart dat verried. Er hadden zich in den strijd gemengd, van wie men dat allerminst zou hebben gewacht, er waren ook onzijdig gebleven die anders op den voorgrond stonden. Er waren beloften gedaan die niet gehouden werden en er werden ook plannen beraamd, die het edeldenkend hart zorgvuldig verborgen. Kortom, er zou een boekdeel kunnen volgeschreven worden van alles wat men gezien en niet gezien had. Maar hoe belangrijk ook zoodanige geschiedenis geacht worden mogt, het kan niet ontkend worden dat zij velen geheel koud en ongetroffen gelaten had tegenover anderen, die er eene levenskwestie van schenen te maken. Wat er al omging in het gemoed der kandidaten bleef natuurlijk een diep geheim. Bij enkelen liet het zich uit handelingen of uitdrukkingen gissen. Pampel had in de eerste opwelling zijner verontwaardiging enkele stemmen aan Tups ontroofd, maar later begrepen, dat deze, hoe weinig dan ook in zijne schatting, toch een tegenstander was, en hij had daarop het offensief standpunt verlaten, en zijne dochters, die niet zoo gemaklijk konden berusten in zijn gewijzigd besluit, scheepte hij kortweg af met te zeggen: dat kleine keffertjes dikwijls nog veel lastiger zijn dan groote blaffers.

Bij Tups verdrong de eene gewaarwording de andere. Nu eens was hij geheel burger, die voor het algemeen belang alles vergeten kon, dan weder was hij de vader die alles achterstelde om alleen aan zijnen zoon te denken. Op den bepaalden tijd had de ontmoeting plaats tusschen de beide papa's. Tups had gemeend, dat alles spoedig en geregeld afloopen zou, nu hij maar besloten was om toe te geven, maar een onverwacht incident bragt alweder vertraging aan.

„Gij moet mij niet kwalijk nemen," zeide Kwips, „dat ik openhartig spreek, maar hoe weinig geloof ik er aan hecht, mij is toch stellig verzekerd, dat uw zoon nog al

een liefhebber van nachtelijke zamenkomsten is, en dat hij nog maar weinige dagen geleden met een zijner vrienden vrij laat op eene openbare plaats vertoefde. Ik wil gelooven dat hier overdrijving kan bestaan, maar gij begrijpt dat ik daaromtrent nader wensch ingelicht te zijn, alvorens mijne toestemming te geven."

AMBROSIUS TUPS zette een paar groote oogen en gevoelde zich door deze mededeeling diep gegriefd. Dat men zijnen zoon schandelijk belasterd had kon hij overvloedig bewijzen, maar hoe kwam KWIPS aan zulk een verzinsel? Hij was geneigd om te gelooven dat het weder eene van die naargeestige gedachten was, die hij dikwijls zeide eigen te zijn aan de behoudsmannen, omdat deze niet op de hoogte waren van den tijd en elke vrije ontwikkeling van den mensch tegenstonden, maar het zou niet verstandig zijn geweest om dat te laten blijken. De zekerheid der onschuld van den aangeklaagden deed hem bijna besluiten om te zeggen, dat hij het beneden zich achtte, FRITS te verdedigen, maar ook dat begreep hij daarna dat niet geraden was; hij antwoordde dus kort en goed: „Ik weet dat FRITS nimmer des avonds laat uitblijft, en dat dit ook in den laatsten tijd vooral niet is gebeurd, maar ik zou wel eens willen weten wie de man is die hem onder zulk eene verdenking heeft gebragt."

„Ik voor mij," zeide KWIPS, „heb meer aan de zaak gehecht en daaromtrent onderzoek ingesteld, en het is mij gebleken, dat uw zoon nog onlangs na den afloop van zekere vergadering met een zijner vrienden op eene openbare plaats bleef, toen alle andere gezelschap reeds lang vertrokken was. Mij dunkt, gij moet wel iets daarvan weten."

„En ik verzeker u, dat hij immer tijdig te huis kwam en dat ik mij niet herinneren kan, dat hij eenige aanleiding tot zoodanigen laster heeft gegeven. Daarom herhaal ik: wie is de persoon die u zulks verzekerd heeft?"

„Die mij dat gezegd heeft," zeide KWIPS, „was PAMPEL, en deze heeft mij stellig verzekerd, dat hij het wel niet zelf gezien, maar wel zelf gehoord had dat dit was verteld geworden."

„Nu gaat mij een licht op," zeide TUPS, niet zonder ontroering, „en hoewel het mij spijt iemand te moeten verdenken van onedele beweegredenen en handelingen, toch geloof ik dat ik nu wel gissen kan van waar zulk eene beschuldiging haren oorsprong heeft."

Het was of de ontdekking, die de oude TUPS hier zoo onverwacht deed, eene geheele omwenteling te weeg bragt in zijne gedachten. Alle eerzuchtige plannen en wenschen stonden op den achtergrond, nu het gevoel des vaders bovendreef. Hij dacht er niet aan dat PAMPEL hem zou kunnen schaden in zijn pogen om tot hoogheid en eere te komen, want de eer van zijn kind was in dit oogenblik zijne eenige grootheid. Maar hij begreep, dat hij dan ook tot eene bekentenis moest komen, die hem op eenen anderen tijd zeker niet van de lippen ware gegaan. Hij kwam er bij KWIPS rond voor uit welke verwachtingen hij wel eens gekoesterd had voor zijnen zoon, en hoe hij hem daarom bij de familie PAMPEL had geintroduceerd. Vervolgens moest hij het ook erkennen, dat PAMPEL's medewerking ter bevordering van zijne kandidatuur door hem was gezocht en aanvankelijk verkregen, maar dat het nu wel scheen dat deze geheel veranderd was, sedert er iets was uitgelekt van het aanzoek van FRITS om de hand van HELÈNE. In het eerst wilde KWIPS maar moeijelijk gelooven dat dit alles zoo wezen zou, omdat hij niet kon aannemen dat men zoo kon handelen. Het was nu de wensch der beide vaders om een naauwkeurig onderzoek in te stellen en TUPS ging terstond er op uit om zoo mogelijk achter de waarheid te komen.

Gemakkelijk werd een en ander opgehelderd, zoo door de mededeelingen van FRITS als van zijnen vriend KAREL. Er volgde eene volledige regtvaardiging van den beschuldigde, en deze leidde tot bekrooning der wenschen van het verliefde paar. Papa TUPS wilde alleen dat men niet al te spoedig publiciteit aan de zaak zou geven, omdat hij zich eerst nog overtuigen wilde van zijne vermoedens omtrent PAMPEL, en misschien ook wel omdat hij het voorzigtiger vond, deze niet tot volkomene zekerheid te brengen, alvorens andere zaken waren afgeloopen. Maar of men dat al zocht geheim te houden, het gerucht er van scheen zich des te meer te verspreiden, en het was wel na te gaan waardoor het zoo snellen voortgang maken kon, daar onderscheiden monden om verschillende redenen het zochten voort te planten.

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 10den Augustus 1860.

Wij vernemen dat van de vroeger gemelde deserteurs, in de assistent residentie Modjokerto drie zijn gearresteerd bij welke scène twee hunner kameraden ongelukkig, door lanssteken van inlanders, zijn gedood. Tien, waaronder de drie cavalleristen, zijn dus nog voortvlugtig.

Strekt het rajon van de Soerabajasche policie zich uit over de geheele residentie Soerabaya?

BELGIE.

Voor een paar dagen werd in de hoofdstad een huwelijk door de wet ontbonden. Naauwelijks had dit plaats gehad, of de beide voormalige echtelingen begaven zich met een aantal vrienden naar een hôtel, waar de echtscheiding met even groote plegtigheid werd gevierd als vroeger het geval was geweest bij het aangaan van het huwelijk.

FRANKRIJK.

Men meldt dat eene dienst van kleine engelsche en fransche stoombooten, tusschen Palermo en Napels is ingerigt. Daardoor zal men ten minste juiste berigten omtrent de zaken in Sicilie ontvangen.

— Naar men verzekert bestaan er eenige moeijelijkheden tusschen Sardinie en de groote mogendheden, met betrekking tot de consulaten in de Midden Italiaansche Staten. Sardinie verlangt dat de consuls een ander exequatur bekomen, hetgeen de mogendheden weigeren, omdat dit eene erkenning zou zijn van de inlijving der staten. Men verneemt tevens dat de mogendheden dit geweigerd hebben, niettegenstaande Frankrijk ten deze ter gunste van Sardinie het woord gevoerd heeft en onder anderen heeft beweerd, dat eene verandering van exequatur volstrekt geene verbindtenis voor de mogendheden is. De status quo zal dus waarschijnlijk gehandhaafd worden. Men herinnert zich bij deze gelegenheid, dat dit ook het geval was met den engelschen consul in Algerie, na de verovering van dit gebied door Frankrijk. Hierin is eerst eene verandering gekomen, toen Engeland later een nieuwen consul benoemde.

— De *Correspondance Havas* verzekert, dat de graaf de Montemolin en zijne broeders eerstdaags een manifest openbaar zullen maken, waarin zij de regten van Koningin Isabella zullen erkennen en dat zij daarna naar Spanje zullen terugkeeren, in het genot van al de regten, toekomende aan de leden van het koninklijk huis. Dit berigt van de *Correspondance Havas* is in zooverre juist, dat er inderdaad sprake geweest is van een regeringsvoorstel aan de Cortes, strekkende tot opheffing van de wet, waarbij de pretendent en zijne broeders van den spaanschen bodem verwijderd worden. Maar zoodra dit plan bekend werd, vond het weinig bijval bij het publiek en de onafhankelijke dagbladen betrekken het met alle magt, zoowel als het denkbeeld van eene dynastische vereeniging door de carlistische partij opgeworpen. Volgens de laatste berigten schijnt die tegenstand bij den maarschalk O'Donnell zwaar te wegen, zoodat de mededeeling van de *Correspondance Havas* voor alsnog voorbarig schijnt te zijn.

— Onze dagbladen hebben verzuimd om te melden, dat tijdens de Keizer zich te Lyon bevond ook graaf Cavour aldaar is gekomen. Zijne reis heeft naar men zegt een tweeledig doel gehad, nanelijk om in tegenwoordigheid van de Keizerin-weduwe van Rusland te constateren, dat noch Frankrijk noch Sardinie eenige schuld hebben aan de gebeurtenissen in Sicilie; en ten andere, om zich vertrouwelijk met den Keizer te verstaan omtrent de maatregelen, welke noodzakelijk zullen worden bij de mogelijke abdicatie van den Koning van Napels.

— Het berigt, dat de regering eene leening zal aangaan tot het uitvoeren van groote werken van algemeen nut, wint veld.

Men verzekert ook, dat de stad Parijs weder eene leening van 150 millioen zal sluiten.

De markies Antonini heeft zich heden in groote statie begeven naar den minister van buitenlandsche zaken, hetgeen aan dat bezoek een officieel karakter verleende. Sommigen beweren, dat de gezant aan den minister heeft aangezegd, dat zijne regering de capitulatie door de fransche en britsche gezanten te Napels aangeraden, weigerde goed te keuren. Anderen willen weten, dat het bezoek van den gezant alleen ten doel heeft gehad om aan de regering inlichtingen te vragen wegens een vrij hevig artikel van de *Opinion Nationale* tegen den Koning van Napels. Wat van die geruchten waar is, kan niet worden gezegd; maar het feit van het bezoek van den markies Antonini bij den Heer Thouvenel is waar.

AMERIKA.

—Berigten uit New-York van 25 Mei melden het volgende: Krachtens het thans geratificeerde tractaat met Japan zijn voor amerikaansche schepen de havens Hakodadi, Kanagawa en Nagasaki geopend; in Julij 1862 zullen Jeddo en Heogo geopend worden en in 1863 volgt Osaka, makende te zamen zes havens, die voor den amerikaanschen handel zullen geopend zijn; buitendien is Jeddo nu reeds de residentie van den amerikaanschen consul. Het amerikaansche gouvernement gevoelt zich niet weinig gevleid door deze privilegien en tevens dat de eerste keizerlijke ambassade die ooit Japan verlaten heeft, naar deze republiek is gezonden. Na hunne receptie bij den president bezochten zij de gezanten van landen, waarmede Japan tractaten heeft gesloten, en de hollandsche ambassadeur, baron van Limburg, was de eerste die met hun bezoek vereerd werd. Binnen acht à tien dagen bezoeken zij New-York en andere steden. Prachtige geschenken van den Tycoon voor den president zijn gisteren aan hem overhandigd.

De *New-York Tribune* bevat het volgende met betrekking tot de zich in de Vereenigde staten bevindende Japansche ambassadeurs: —

Op een door den sekretaris van staat gegeven bal verschenen de Japansche ambassadeurs voor het eerst in een *niet officieel* karakter. Men stelde er zooveel belang in om hen daar te ontmoeten dat bijna niet een der genoodigden wegbleef. De salons van den generaal Cass, de sekretaris van staat, waren reeds vroeg in den avond gevuld; het was nog geen negen uur toen er reeds 5 à 600 genoodigden waren aangekomen. De ambassadeurs werden de salon ingeleid door den kapitein Dupont en eenige andere heeren, en werden op eene plaats gebragt die het meest geschikt was voor de toegang van de velen die aan de ambassadeurs wenschten te worden voorgesteld. De plaatsen in hunne nabijheid werden dan ook onmiddellijk ingenomen door een aantal gasten, voornamelijk dames, welke met de Japansche heeren nader kennis wilden maken, en zij werden ontvangen op die gracieuse en élegante manier, waarvoor de Japansche grooten zoo zeer bekend zijn. Het gezelschap bestond uit de drie prinsen, de vijf op hen in rang volgende officieren en de twee tolken. Deze tien heeren werden nagenoeg een uur bezig gehouden met de ontvangst der aan hen voorgesteld wordende gasten. Hunne bedaarheid bij die ceremonie was in het oog vallend. Te 11 ure stonden de ambassadeurs op en werden zij door de appartementen geleid; bij een buffet komende schenen zij zeer goed te begrijpen waartoe dat diende; de tolken behoefden daarvan ten minsten geene uitleging te geven. Het aantal gasten was intusschen zeer toegenomen. De leden van het kabinet, de vice-president en de spreken Pennington, een aantal leden van het congres, verscheidene officieren van de landen zeemagt eene zeer ruime vertegenwoordiging van de vreemde legatien, alles was er vereenigd. Op hunnen weg door de verschillende zalen ontmoetten zij den Vice admiraal Tatnall, die hen met de *Powhatan* van Japan naar Panama had overgebragt. Onmiddellijk omringden zij hem en gaven zij hunne vreugde te kennen van hem te mogen verwelkomen. Een weinig later betraden de ambassadeurs de danszaal alwaar zij met belangstelling de vlugge bewegingen der heeren en dames nagingen, en het scheen dat zij met angst den uitslag van den dans afwachtten, die zoo zeer verschilt met hunne eigene theorien omtrent hetzelfde onderwerp.

Te half twaalf ure namen de ambassadeurs afscheid en keerden zij weder naar hun hotel terug. In waarheid mag men zeggen dat het van hunnen kant eene aanmerkelijke opoffering was om het bal te bezoeken, wanneer men in aanmerking neemt dat de Japansche gewoonten aan hooggeplaatste personen verbiedt om 's nachts uittegaan.

INGEZONDEN STUKKEN

Mijnheer *de Redacteur*;

Kunt u mij ook vertellen of de eigenaars van het comediegebouw (wie zijn zij?) plan hebben om de frontmuur van dat gebouw geheel weg te breken? Ik zal u zeggen waarom ik dat vraag.

„Wanneer er gedurende de voorstelling in een comediegebouw brand komt, dan is er geen gevaar voor de toeschouwers als zij maar bedaard blijven. De ondervinding echter heeft bewezen dat de toeschouwers in zulk een geval niet willen bedaard blijven en elkander veel liever aan de deuren *dood*dringen. De *Grand opera* te Parijs werd eenigermate verbouwd alleen met het doel om grootere, naar buiten openslaande deuren te hebben. Eene Londensche comedie.... als ik mij niet vergis Drurij lane theatre.....heeft nog zeer kortelings dezelfde verbetering ondergaan. Waarom nu worden groote deuren hier klein gemaakt, vóór men andere groote uitgangen heeft daargesteld?

„Menschen die niet tegen dringen kunnen," zegt mij daar iemand die vrij indiscreet in mijne correspondentie tuurt, „moeten er dan maar niet komen." —

Maar als zij er nu komen *opdat het de comedianten welga*, moeten zij dan maar worden doodgedrongen?

Q.

APHORISMEN
EN
VRAGEN

In discussie is het niet rationeel te trachten zijne partij te ridiculiseren.

De afschaffing van wetten die gebleken zijn schadelijk te werken, is *pligt*;....... de afschaffing van wetten welker nutteloosheid is bewezen, is *goed*;....... maar de afschaffing van wetten die onder sommige omstandigheden toch weder zouden moeten worden van kracht verklaard, is *dwaasheid*.

Reeds gekokken brood is geen handelsartikel meer; door geen *speculant op verbeterde marktprijzen* wordt het gekocht: het ligt daar te koop uitsluitend voor den verbruiker en is voor geene handelsoperatie meer vatbaar.

Wanneer in Nederland een bakker zijn patent nemende, weet dat hem de gelegenheid tot speculatie overblijft waar het *graan* en *meel* geldt, maar dat zijn brood nooit hooger in prijs mag worden gesteld dan de marktprijs der grondstof, *plus* een bepaald arbeidsloon,... is dan die bepaling een inbreuk op zijn regt? Hij weet vooraf wat hij begint en voor zijne énergie blijft een ruim veld voor speculatie open, want bij lage marktprijs voorziet hij zich van de grondstof die, terwijl dezelve in zijn bezit is, in waarde fluctueert met den stand der markt.

Door schrale oogst of schrale aanvoer ontstaat schaarste van voorraad, die de graanprijzen opdrijft en dure tijden doet geboren worden,.... maar bij eene geheele, of *bijna* geheele mislukking van den oogst ontstaat dien vreesselijken geesel, de honger-nood, die op den rijken slechts *geldelijk* drukt, terwijl het voor de armen in den letterlijken zin des woords een *doodvonnis* is. Minder bemiddelde bakkers moeten weldra hun bedrijf staken dat dan alleen wordt uitgeoefend door hunne concurrenten die bij den naderenden nood hunne korenzolders hebben kunnen vullen, en voor *die alleen* breekt de gouden eeuw aan. De ambachtsman moet zijne helpers afdanken, want in zulk een tijd laat men weinig werken. De *man zonder werk* verkoopt wat hij verkoopen kan, en als alles weg is vergroot hij het aantal nooddruftigen, dat op die wijze tot een schrikbarend cijfer klimt. De vroeger ijverige werkman, thans zonder werk en zonder brood, ziet vrouw en kinderen verhongeren,... in des bakkers geldzucht ziet hij eene medeoorzaak van den dood der zijnen,... hij vraagt het zich zelve af waarom *hij*, die altijd werkte, moet doodhongeren waar anderen zich goud verzamelen,.... het antwoord dat hij zich zelve geeft is niet onpartijdig,.... en dan.......... *gij die van de regering slechts regt en veiligheid vraagt*....... zou dan niet elke maatregel die strekken kan om eene minder ongelijke verdeeling van voedings-middelen te bevorderen, een *veiligheids*-maatregel zijn? Zou *dan* eene zetting, die het opkoopen van brood door rondventers belet, en de bakkers binnen de perken van eene *betamelijke* winst houdt, niet in het belang der geheele natie zijn?

Gij die slechts *regt* en *veiligheid* vraagt, zoudt gij in zulke tijden *onregt* of *misbruik* van gezag kunnen noemen, de *onteigening tegen taxatie* van het graan van den tot verkoop onwilligen speculant, in het land waar *onteigening van grond in het algemeen belang* wettig is?

Toen Napoleon III en de keizer van Oostenrijk te Villafranca hunne questies regelden, toen was de vesting Mantua zóó weinig geproviandeerd, dat dezelve geene veertiendaagsche belegering zou hebben kunnen doorstaan zonder al de vreesselijkheden van den hongersnood te ondervinden. Gesteld nu dat het te Villafranca niet tot een vergelijk ware gekomen, en de franschen als een natuurlijk gevolg daarvan Mantua hadden belegerd, zou dan de stedelijke regering daar niet het regt hebben gehad om te zorgen dat de voorraad van voedings-middelen, zoo lang mogelijk, voor *allen gelijkelijk* zou strekken.

Heeft de Ned. Ind. regering het regt om, waar zij schaarste van rijst voorziet, aan alle houders van dat handelsartikel den uitvoer van, en aldus de vrije beschikking over, hunnen eigendom te ontzeggen?

Welke zijn de regten der natie als de regering de belangen der natie niet mag behartigen? Wordt dan niet het woord *natie* een onzin tegen over de regering, die dan niets meer vóór zich heeft dan eene massa individuen, die elk om *eigen individueel* belang strijden met algeheele terzijde stelling van *algemeen* belang.

Waar den rijken gevogelte en wild, vleesch en lekkernijen overblijven, laat daar de speculatiegeest niet der armen brood boven zijn bereik stellen; dit is toch maar grof brood terwijl de rijkere het witte-brood voor zich neemt.

Wanneer de regering op het ALGEMEEN *belang* moet toezien, ontken haar daar het regt niet om de minbemiddelde, *zeer nuttige* klasse der maatschappij, die het grootste deel der natie uitmaakt, onder het ALGEMEEN te begrijpen.

Zou het niet het beste zijn om de broodzetting in gebruik te laten, al is die *nu* niets meer dan eene billijke bepaling, opdat wanneer de nood tot het maken van zulk eene bepaling mogt dwingen, dezelve *dan* niet eene inbreuk mogt worden op het bakkersregt.

Zou het *hier* in tijd van hongersnood, niet jammer zijn dat de rijst onder de rubriek behoort van *handels*artikelen, waaromtrent geene zetting kán worden bevolen.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Naam van het Schip.*	*den Gezagvoerder.*	*Grootte van 't schip in Lasten.*	*van waar gekomen.*	*wanneer gezeild.*	*welke plaats aangedaan.*	*werwaarts bestemd.*	*Agenten.*
Aug. 10	Eng.	Amric Archibald.	J. W. Farnig.	$131^{1}/_{2}$	Batavia.	18 Julij	geene	Soerabaija.	Van Leeuwen & Co.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Aug. 10	Nederl. Ind.	Krabbe.	Mardam.	Panaroekan via Pasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Kinderdijk.	D. Zwanenburg.	Nederland	Fraser Eaton & Co.
„	Nova Zembla.	Hordijk.	„	„
„	Elisabeth.	Veenstra.	„	„
„	Loevestijn.	Vonck.	„	„
Engelsche	Tireflij.	Kirbij.	Onbepaald	„
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap.	In reparatie.	[illegible] & Co.
„	Java	Stokkel van Dam.	Wordt verkocht.	„
„	Schoonderloo.	Kroijt.	Amsterdam.	„
„	Javaan.	Mounix.	„	„
Engelsche	Equinox.	Thos. Williamson.	Golf van Perzië.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Ida Wilhelmina.	B. P. van Wijland.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Catharina Willemina	F. H. Popken.	Onbepaald.	„
„	Helmers.	A. Ressen.	„	„
„	Abel Tasman.	J. R. Rijken.	Nederland.	„
„	Ida Maria de Raath.	J. de Boer.	„	„
„	Nicot.	J. Amesz.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
„	IJssel.	C. Maarschalk.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
„	Prins Frederik der Nederlanden	C. C. de Witt.	Onbepaald.	„
„	Allegonda Jacoba.	B. C. Deurholt.	Nederland.	„
„	Hercules.	Detering.	„	„
„	Java.	Worthington.	Grissee en Batavia.	„
„	Julie Claire.	van Oosterom.	Nederland.	„
„	Holland.	Auffmorth.	„	B. J. van Eck & CO.
„	Fearnot.	Fabritius.	Onbepaald.	„
„	Jacob.	Börger.	In reparatie.	Mathieu Ebbs Roys & Co.
„	Whampoa.	Butnor.	Nederland.	„
„	Twee Gezusters.	Keuzekamp.	„	„
„	Willhemina.	Blecking.	Macassar.	J. F. van Leeuwen & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 10den Augustus 1860.

AANVOER.

Van Batavia per het Ned. schip *Watergeus*, gezagv. R. H. GIEZEN. 5 vaten erwten, GEZAGVOERDER; 6 kisten provisien, en 1 baal wijn, ORDER; 12/1 en 40/2 arakleggers, MC LENNAN & Co; 948 collie manufacturen, ORDER.

Van Timor Delhie per het Eng. schip *Triflij*, gezagv. TH. KIRBIJ. 10 kisten likeur, 388 kisten roode wijn, 90 kisten brandewijn, 45 kisten bier, 25 vaten porter, 48 kisten ciderwijn, 4 kisten vijgen, 8 pakken percussion, 3 hammen, en 11 collies provisien, FRASER EATON & Co.

Van Batavia per het Zweed. schip *Ido*, gezagv. C. SOLLENBERG. 8 kisten bladkoper, 1378 staven ijzer, 88 coll. koopmanschappen, 12 manden aardewerk, 2 kisten boeken, 6 kisten bier, 721 collies machinerien, FRASER EATON & Co.

Van Balie per de kotter *Castor*, gezagv. SARTO. 39 picols koffij, 48 stuks koehuiden, 9,60 dendeng, 157 picols rijst, 100 picols wiedjen pitten, 5 kisten eijeren, TAN BINDJANG.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16.—
RIJST (CARGA) ƒ 110 @ ƒ 130.—
Id. (WITTE) ƒ 150 @ ƒ 160.—
ARAK ℔ legger. ƒ 40 @ ƒ 45.—
KADJANG MATTEN. ƒ 9 @ ƒ 12.—
ROTTING ƒ 7 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS 102%.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag 12 Augustus 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 12 Augustus 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.
Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang dee haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.